

Teknik- og Miljøforvaltningen - Stab Sekretariatet

Teknik- og Miljøforvaltningens opfølgning på Højesterets dom af 7. december 2020 om fritagelse for betaling af erhvervsaffaldsgebyr

Allerførst vil jeg kvittere for et godt møde den 22. marts 2021, hvor forvaltningen orienterede mig om status for forvaltningens opfølgning i forhold til erhvervsdrivende samt baggrunden for affattelsen af forvaltningens nyhedsbrev af 7. december 2020, ligesom jeg takker for det tilsendte notat og e-mail fra Horten Advokatpartnerselskab.

Som oplyst på mødet ville jeg efter mødet og gennemgang af det nu fremsendte materiale tage stilling til, om jeg mener, at der er grundlag for at iværksætte en videre undersøgelse i sagen, jf. mit brev af 10. december 2020 til forvaltningen som foreløbigt besvaret af forvaltningen ved brev af 25. januar 2021.

Jeg har valgt at opdele min videre indsats i to dele.

For så vidt angår spørgsmålet om forvaltningens kommunikation på hjemmesiden efter Højesterets dom af 7. december 2020, dvs. forvaltningens nyhedsbrev af samme dato, har jeg valgt at undersøge forholdet nærmere. Jeg henviser til separat brev af d.d. herom.

I forhold til spørgsmålet om forvaltningens opfølgning i forhold til erhvervsdrivende, som kan have krav over for kommunen på baggrund af højesteretsdommen, har jeg besluttet ikke at iværksætte en nærmere undersøgelse, men i stedet formidle min umiddelbare faglige vurdering i form af konsultativ bistand. Det er genstanden for dette brev, jf. nedenfor.

Jeg har noteret mig, at der er et politisk ønske om at opfylde Højesterets dom i videst muligt omfang.

26. marts 2021

Sagsnummer
2020-0894160

Dokumentnummer
2020-0894160-30

Borgerrådgiveren
Vester Voldgade 2A
1552 København V

Telefon
3366 1400

www.kk.dk/borgerraadgiveren

Jeg henviser til vedtægt for Borgerrådgiveren § 14, hvorefter Borgerrådgiveren løbende skal yde konsultativ bistand til forvaltningen, herunder ved at yde vejledning om spørgsmål vedrørende forvaltningsret mv., samt på anden måde at bidrage til konstruktive, fremadrettede initiativer, der kan forbedre sagsbehandlingen og betjeningen af borgerne.

Eventuel suspension af forældelsesfristen

Det fremgår af Hortens notat samt e-mail af 23. marts 2021, at Horten ikke vurderer, at kommunen kan tilbagebetale gebyrer, som er forældede efter forældelsesloven, hvilket jeg naturligvis er enig i. Horten argumenterer med, at tilbagebetaling kræver hjemmel, at der ikke i den skrevne lovgivning er regler, der giver adgang til at tilbagebetale affaldsgebyrer, der er forældede, og at der desuden ikke er hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne til at tilbagebetale gebyrer på frivillig basis (virksomhedsstøtte), hvilket jeg også er enig i.

Det forhold jeg ønskede at henlede forvaltningens opmærksomhed på under mødet den 22. marts 2021 var, at der kan eksistere tilfælde, hvor forældelsen er suspenderet.

Forældelseslovens § 3, stk. 1 og 2, lyder således:

” § 3. Forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.”

Spørgsmålet, som Horten ikke ses at have taget stilling til er, om der kan eksistere krav, hvor forældelsesfristen på 3 år er suspenderet, på grund af at fordringshaveren (den erhvervsdrivende) var ubekendt med fordringen.

Højesteret slog ved dommen af 7. december 2020 fast, at kommunens dispensationspraksis var forkert, idet kommunen anvendte for snævre kriterier for dispensation. Dette var efter det oplyste en fast praksis.

Jeg må antage, at kommunens vejledning har været i overensstemmelse med denne (forkerte) praksis i hele den periode, hvor denne praksis har været udøvet, altså at kommunens vejledning til de erhvervsdrivende om mulighederne for at opnå dispensation afspejlede denne (forkerte) praksis og derfor også var forkert.

Det vil sige, at den vejledning, der måtte være givet i hele perioden, har været noget i stil med, at der kunne opnås dispensation *i tilfælde, hvor*

en virksomhed kan dokumentere, at den ikke har nogen erhvervsmæssig aktivitet eller har en meget ringe aktivitet, og at ingen eller ringe aktivitet kan dokumenteres med lav omsætning, ejerens sygdom eller lignende. En sådan vejledning må antages at være blevet formidlet såvel konkret til individuelle erhvervsdrivende (mundtligt eller skriftligt) som generelt til en bredere kreds (via hjemmesiden o.l.). Den korrekte vejledning (og administrationspraksis) ville have været noget i stil med, at dispensation kunne opnås af virksomheder, der kan dokumentere *"ikke at have en egentlig affaldsproduktion"*, jf. højesteretsdommen.

I nogle tilfælde kan dette have ført til, at erhvervsdrivende afstod fra at søge dispensation. Jeg anser det for sandsynligt, at dette er forekommet. Der er tale om mindre virksomheder, hvis begrænsede ressourcer må antages at have haft betydning for, om de valgte at skrive breve til kommunen for at spare knapt 1.000 kr. om året, hvis de som følge af den givne vejledning anså det for usandsynligt, at de ville kunne opnå dispensation.

Sådanne virksomheder kan efter min opfattelse have krav på ulovbestemt remonstration (genvurdering af det pålagte gebyr).

I forbindelse med en sådan remonstration kan disse erhvervsdrivende efter omstændighederne være berettigede til tilbagebetaling, hvis de kan godtgøre, at de afstod fra at søge dispensation på grund af den (forkerte) vejledning de havde modtaget

Som eksempel på en tilsvarende problemstilling kan nævnes sagen fra Vestre Landsret, der er omtalt i Ugeskrift for Retsvæsen 2019, s. 519, hvor landsretten lagde til grund, at en kommunes manglende vejledning havde medført, at borgeren var i utilregnelig uvidenhed om sit krav på invaliditetsydelse, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2, frem til det tidspunkt, hvor borgerens fagforening havde gjort borgeren bekendt med retten til invaliditetsydelse. Det betød, at forældelsesfristen først begyndte at løbe fra dette tidspunkt.

Noget tilsvarende kan gøre sig gældende for de erhvervsdrivende i nærværende sag.

Jeg kan ikke vurdere, om der konkret findes erhvervsdrivende, som opfylder betingelserne for suspension af forældelsesfristen efter ovenstående betragtninger eller hvor mange, der i givet fald er tale om. Jeg finder det dog relevant at henlede forvaltningens opmærksomhed på problemstillingen med henblik på eventuel videre afklaring, herunder af mulighederne for offentliggørelse af information gennem annoncering mv. til den kreds af erhvervsdrivende, der kan være tale om.

Det er min antagelse, at det i forbindelse med den allerede planlagte informationsindsats ikke vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder at medtage vejledning yderligere denne gruppe af erhvervsdrivende.

Mine medarbejdere og jeg står naturligvis til rådighed, hvis der er spørgsmål.

Venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'J. Busse'.

Johan Busse
Borgerrådgiver

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Nesrin Atan'.

Nesrin Atan
Jurist